

FAKTA:

Navn: Magnus Aðalsteinsson

Aldur: 41

Uppruni: Akureyri

Bústaður: Fuglafjørður

Fyrrv. feløg: KA Akureyri, Thróttur, Aalborg HIK

landsliðnum, og at hann ikki bara gevist so.

Tað gongur væl hjá Magnusi og ÍF í lýtuni. Teir liggja á einum deildum fyrsta plássi saman við SÍ.

Venjaraleiðin sjálvsøgd

Tað er ikki av tilvild, at Magnus valdi venjaraleiðina. Hann er útbúgvinn ítróttarlærari við ítróttarnámsfrøði sum serfak, og hevur hann tikið tað við sær á venjaraleiðina. Venjaraleiðina, sum hann valdi sum bara 18 ára gamal, tá ið hann byrjaði at venja teir yngstu leikararnar í felagnum KA Akureyri – felagið, sum hann vaks upp í og fekk sína fyrstu frálæru frá. Umvegis steðgir í bæði Danmark og Noregi, er hann nú í Føroyum sum venjari.

Eftir arbeiðstíð sum ítróttarlærari í Stranda Skúla – og sum vikarur í fleiri øðrum lærugreinum – er hann venjari hjá yngri liðum í ÍF, umframt fremsta liðnum.

Hann er við í einum stórum og væl virkandi venjaranetverki í Íslandi, har hann m.a. kennir væl Alfred Gislason, sum er venjari hjá einum av mætastu hondbóltsfeløgnum í heiminum, týska THW Kiel.

Vil skapa samanspæl

Undir júst loknu EM-undankappingini hjá U18-kvinnum sóu vit fleiri ymsar venjarar, ið útstrálaðu nógv ymiskt. Eitt nú tann hjá Luksemburg, ið tóktist sera strangur, stardi at sínum leikarum og skeldaði harð-

mælt út. Um sín egna verumáta sum venjari sigur Magnus, at tað kann skifta eitt sindur.

– Eg vil siga, at eg eri strangur til eitt ávíst mark, men annars kanska ov bleytur. Eg royni altíð at skapa samanspæl og arbeiða við einum felags máli. Eg royni at fáa leikararnar at arbeiða so sjálvstøðugt sum møguligt, men samstundis ikki at gloyma felagsskapin, sigur hann.

U18-kappingin

Sum nevnt, so er EM-undankappingin fyri U18-kvinnulið júst yvirstaðin. Hon varð leikt á Hálsi í Havn, og gjørdust tær føroysku kvinnurnar júst ov stuttar. Eftir eina dreyrabyrjan við 3-0-sigri á

➡ **Genturnar gjørdur alt, sum tær kundu, men blivu ov nógv trýstar. Tað eydnaðist okkum ikki at halda tað hægsta støðið alla kappingina. Okkara hægsta støði er høgt, men botnstøðið er ov lágt**

Írlandi, máttu tær lúta 0-3 fyri bæði Liktinstein og Luksemburg og harvið veitra farvæl til endaspælið. Eftir dystin var Magnus vónbrotin um hetta, men nú nakrir dagar eru gingnir, er tað við at laga seg.

– Eg havi brúkt seinastu dagarnar til at hugsa um, hvat vit kundu gjørt fyri at fingið meiri burtúrur. Eg føli, at vit eru í einari tilgongd við hesum árganginum, og at vit mugu halda áfram við at satsa. Genturnar gjørdur alt, sum tær kundu, men blivu ov nógv trýstar. Tað eydnaðist okkum ikki at halda tað hægsta støðið alla kappingina. Okkara hægsta støði er høgt, men botnstøðið er ov lágt, heldur Magnus, og metir grundina vera:

– Vit mugu bara venja meiri, tað er einki loyndarmál. Leikararnir mugu fara heim til feløgini at venja víðari, staðfestir hann.

Nøgdur við tilfeingindi

Leikaratilfeinginum í føroyskum flogbólti bilar einki, spyrt tú Magnus Aðalsteinsson.

– Seinastu 10 árin hevur flogbólturin í føroyum ment seg nógv. Tað skyldast m.a. teimum útlendsku leikarunum, ið eru komnir higar at spæla. Tað er eyðsæð, at leikararnir og venjararnir eru vorðnir meiri seriøsir av tí sama, og hetta sæst eisini á landsliðunum. Fara vit at síggja tað sama framyvir og veruliga taka eitt tak um hetta, so fer støðið at hækka enn meiri, sigur Magnus, og heldur fram:

– Flogbóltssambandið hevur tikið eitt risa fet við at taka avgerðina um at menna hesar ungu leikararnar. Hetta hevur eisini havt ávirkan úti í feløgnum, har vit síggja ættarliðsskifti og hava ment leikarar, ið væl kunnu vera eins góðir sum teir útlendingar, ið eru

komnir higar seinastu árin, sigur Magnus.

Amerika fylgir við

Magnus Aðalsteinsson er limur í amerikanska venjarafelagnum og hevur javnan verið til ráðstevnur og venjaraskeið har. Flogbóltur er ein partur av skúlaskipanini har, og eru skúlarnir ógvuliga áhugaðir í at fáa hendur á norðurlenskum leikarum, sum hava gott orð á sær har yviri. Vit spurdu, um Magnus metir føroyskar leikarar hava støðið til at verða sendir til eina slíka flogbóltsleið í Amerika. Hann ivast ikki.

– Jú, avgjørt. Tað er bara spurningurin um at taka avgerðina um at fara og velja røttu lýtuna, tí um tú t.d. sum 18 ára gamal fer á college, so hevur tú góðan møguleika at sleppa at spæla í onkrari deild har, vísir Magnus á, og sigur seg hava eina vón um at onkur velur at satsa somikið nógv upp á flogbólt.

Verður helst verandi

Sum nevnt, so stórtírvíst Magnus í Føroyum, og hóast hann hevur sum meginreglu at taka eitt ár í senn, so væntar hann at verða verandi í Føroyum.

– Eg havi ein sáttmála við ÍF, sum gongur út í mars. Vit lata bara kappingarárið enda, tí skúlaárið endar ikki fyrr enn í summar og eg taki tað púra róligt. Eg havi eina damu, sum býr í Norra, so eg havi eina avgerð at taka. Eg havi tó onga avgerð tikið enn og fyribils havi eg ongar ætlanir um at flyta, sigur Magnus Aðalsteinsson, sum at enda leggur afturat, at framtíðin í Føroyum eisini er treytað av hvat venjarastarv ella borgarligt starv hann hevur.